

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură
fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I poz. 3 și 14
din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

**Art. I. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în
Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și
completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:**

1. La articolul 1, punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„19. declarație informativă - actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice
informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile
impozabile, precum și în legătură cu evidențele contabile și fiscale, inclusiv fișierul
standard de control fiscal, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele
prevăzute la pct. 18;”.

2. La articolului 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă traducerea în limba română se efectuează dintr-o scriere care nu are caractere latine, la documentul tradus se va atașa și copia legalizată de pe înscrisul original.”

3. La articolul 11, alineatul (6¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6¹) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. d), solicitantul care prin natura activității solicită frecvent informații de natura secretului fiscal despre clienții/partenerii săi poate încheia un protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal deținător al informației ce se transmite, utilizând sistemul informatic în conformitate cu art. 70¹.”

4. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

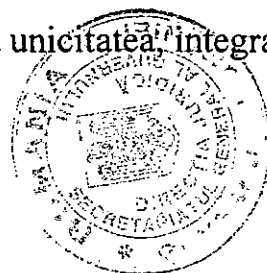
„Articolul 33¹

Competența în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere

În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, competența pentru administrarea obligațiilor fiscale datorate de acestea ca urmare a exercitării profesiei sau desfășurării activității, revine organului fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

5. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, fișierul standard de control fiscal stocat într-un mediu care asigură unicitatea, integralitatea

și integritatea acestuia, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.”

6. La articolul 55, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cadrul căilor administrative și judiciare de atac, organul fiscal are obligația punerii la dispoziție a unei copii sau a unui link care să asigure accesul la varianta electronică a fișierului standard de control fiscal, cu respectarea prevederilor art. 11 alin. (3).”

7. După articolul 59 se introduce un nou articol, art. 59¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 59¹

Obligația de depunere a fișierului standard de control fiscal

(1) Contribuabilul/plătitorul are obligația de a depune la organul fiscal central o declarație cuprinzând informații din evidența contabilă și fiscală, denumită în continuare *fișierul standard de control fiscal*.

(2) Fișierul standard de control fiscal se depune în format electronic, la termenul stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(3) În cazul în care depunerea fișierului standard de control fiscal nu a fost validată ca urmare a detectării unor erori în completarea sa, data înregistrării fișierului valid este data din mesajul transmis inițial cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a unui fișier valid în termen de 5 zile lucrătoare după termenul prevăzut la alin. (2).

(4) Natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare precum și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să depună fișierul standard de control fiscal, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

3

(5) Procedura de transmitere a fișierului standard de control fiscal, precum și condițiile în care se realizează transmiterea, se aprobă prin ordin al presedintelui A.N.A.F.”

8. La articolul 69, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să se înroleze în sistemul informatic PatrimVen, astfel cum acesta este definit la art. 70¹ alin. (2).”

9. La articolul 70¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizarea de informații și documente între Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. și autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public din administrația publică centrală și locală, precum și alte persoane juridice de drept privat, în temeiul prezentului cod sau al altor acte normative, se realizează, în formă dematerializată, astfel:

a) în cazul autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public din administrația publică centrală și locală utilizând sistemul informatic propriu al Ministerului Finanțelor/A.N.A.F., denumit PatrimVen.

b) în cazul persoanelor juridice de drept privat utilizând sisteme informatice dedicate.”

10. La articolul 79, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu

modificările și completările ulterioare, sunt obligați să transmită organului fiscal central documente de natura celor prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile prezentului articol, respectiv prin înrolarea în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F.

(1²) În situația în care contribuabilii/plătitorii nu își îndeplinesc obligația comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță a cererilor, înscrisurilor sau oricăror altor documente în condițiile alin. (1¹), iar acestea sunt depuse la organul fiscal central în format letric, nu vor fi luate în considerare, urmând ca acesta să notifice contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță."

11. La articolul 83, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) - (3), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

12. La articolul 92, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) În cazul suspendării executării deciziei de declarare în inactivitate, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele deciziei de inactivare sunt suspendate până la încetarea acesteia și contribuabilul/plătitorul se reactivează pe perioada suspendării”.

13. La articolul 105 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora ori plata unor sume sau acceptarea unor cheltuieli care generează modificarea bazei de impozitare și a obligațiilor fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.”

14. La articolul 113 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului, inclusiv din fișierul standard de control fiscal;”

15 La articolul 129, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), refacerea inspecției fiscale se realizează de către aceeași echipă de inspecție care a încheiat actul desființat dacă, din motive obiective, nu există posibilitatea refacerii inspecției fiscale de către o altă echipă de inspecție. ”

16. La articolul 157 alineatul (2), după litera a), se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit capitolului IV¹, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eșalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 209⁴ alin. (1);”

17. La articolul 157 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat și confirmat în condițiile legii.”

18. La articolul 164, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.

(...)

(7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în următoarele situații:

a) documentele de plată sunt întocmite de terții popriți;

b) creanța fiscală este administrată de organ fiscal diferit. În acest caz, cererea se depune de debitor la organul fiscal la care s-a creditat contul bugetar cu plata efectuată eronat.”

19. Articolul 169 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 169. - (1) Taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare TVA, solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, se rambursează de organul fiscal central, cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, depuse de contribuabilii mari și mijlocii, stabiliți potrivit prevederilor art. 30 alin.(3), care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiuni de rambursare, depuse de alți contribuabili/plătitori decât cei prevăzuți la alin. (2) care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile legii speciale;

d) contribuabilul/plătitorul depune primul decont cu sume negative de TVA cu opțiuni de rambursare, după înregistrarea în scopuri de TVA;

e) soldul sumei negative de TVA solicitată la rambursare provine dintr-un număr de perioade mai mare decât numărul perioadelor de raportare utilizate într-o perioadă de 12 luni.

(4) În sensul prezentului articol, se consideră că persoanele impozabile prezintă un risc de rambursare necuvenită a TVA dacă se regăsesc în oricare dintre următoarele situații:

a) organele fiscale primesc documente oficiale de la alte instituții, care vizează aspecte de natură fiscală și se constată că au incidentă în acordarea unei rambursări necuvenite de TVA;

b) în cadrul acțiunilor de control fiscal s-au constatat fapte care pot întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni cu implicații de natură fiscală;

c) cu ocazia inspecției fiscale ulterioare au fost stabilite diferențe mai mari de 10% din suma rambursată, dar nu mai puțin de 50.000 lei pentru fiecare decont de TVA care a făcut obiectul inspecției fiscale ulterioare;

d) s-au constatat neconcordanțe semnificative, verificate și confirmate de organul fiscal, între informațiile înscrise în declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA depuse de persoana impozabilă și cele depuse de partenerii de afaceri și/sau neconcordanțe semnificative între informațiile înscrise în declarațiile informative privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare depuse de persoana impozabilă și cele depuse de partenerii de afaceri și transmise organului fiscal prin intermediul sistemului informatic de schimb de informații privind TVA între statele membre ale Uniunii Europene.

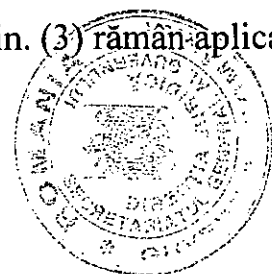
(5) În cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depuse după termenul legal de depunere, suma negativă din acestea se preia în decontul perioadei următoare.

(6) În cazul decontului cu sumă negativă de TVA depus în numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozițiile alin. (2) sau (3), după caz, sunt aplicabile atât pentru reprezentantul grupului fiscal, cât și pentru membrii acestuia.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc.

(9) În cazul inspecției fiscale anticipate, efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA, prin excepție de la prevederile art. 117, perioada supusă inspecției fiscale va cuprinde exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul sumei negative a taxei. Dispozițiile art. 94 alin. (3) rămân aplicabile.

(10) În situația în care se constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale, prin operațiuni care s-au desfășurat în afara perioadei prevăzute la alin. (9), inspecția fiscală se extinde corespunzător, cu respectarea prevederilor art. 117.”

20. La articolul 170¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

21. La articolul 184 alineatul (6), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„(e) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.”

22. După articolul 184 se introduce un nou articol, art. 184¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 184¹

Reguli speciale privind eșalonarea la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ din Codul fiscal

(1) Procedura de executare silită nu începe pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal , de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

(2) Debitorii care la data depunerii declarației prin care calculează impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal au în derulare înlesniri la plată acordate potrivit prevederilor legale în vigoare, pot beneficia de eșalonare la plată potrivit prezentului articol.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește

ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din graficele de eşalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eşalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eşalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prevederilor art. 40³ alin. (6) din Codul fiscal ori potrivit prevederilor în baza cărora au fost acordate celelalte înlesniri la plată, în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eşalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată data pierderii valabilității eşalonărilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare.

(5) Pentru debitorii care au obținut o înlesnire la plată conform prevederilor legale în vigoare și optează prin cerere pentru eşalonare la plată potrivit art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal, condiția de menținere a valabilității eşalonărilor la plată privind achitarea obligației fiscale declarate se consideră îndeplinită.

(6) Nu este considerat restant impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal pentru care s-a acordat și este în derulare o eşalonare la plată, potrivit acestui articol, dacă pentru acesta nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eşalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 40³ alin. (6) lit.e) din Codul fiscal.

(7) Debitorul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eşalonare.

(8) Graficul de eşalonare se poate suplimenta ca urmare a depunerii declarației rectificative, cu respectarea perioadei de eşalonare acordată inițial.

(9) Pe perioada derulării eşalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligațiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(10) Pentru debitorii care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar se aplică în mod corespunzător prevederile art. 204.

(11) Pentru debitorii care beneficiază de eşalonare la plată potrivit art. 40³ alin. (4) din

Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207.

(12) Debitorul trebuie să constituie garanția prevăzută la art. 40³ alin. (4¹) din Codul fiscal, în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării acordului de principiu, dacă are această obligație.

(13) Procedura de acordare de către organul fiscal central a eșalonării la plată a impozitului prevăzut de art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal, precum și formularistica utilizată se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F. ”

(14) În situația în care cererea prevăzută la alin. (5) se respinge, contribuabilul are obligația să plătească impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.”

23. La articolul 194 alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, lit.o), cu următorul cuprins:

„o) să achite impozitul pe profit calculat și declarat potrivit art. 40³ alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei de respingere a solicitării de eșalonare.”

24. După articolul 209 se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹ - Eșalonarea la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central, alcătuit din art. 209¹ - 209¹⁴ cu următorul cuprins:

„Capitolul IV¹

Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central

Articolul 209¹

Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale și accesorii restante a căror vechime este de maxim 12 luni anterioare datei depunerii cererii și nestinse până la data eliberării

certificatului de atestare fiscală, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare organ fiscal, se aprobă eşalonarea la plată pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Eşalonarea la plată se acordă pentru toate obligaţiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de prezentul capitol.

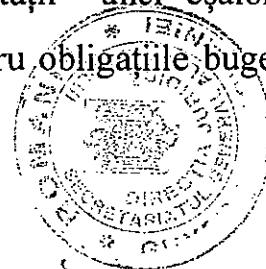
(4) Prevederile alin. (3) se aplică şi pentru obligaţiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competenţă, în situaţia în care acesta are loc pe perioada derulării unei eşalonări la plată. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înştiinţare de plată privind obligaţiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competenţă, precum şi deciziile referitoare la obligaţiile fiscale accesorii aferente.

(5) În scopul acordării eşalonării la plată, sunt asimilate obligaţiilor fiscale:

- a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;
- b) creanţele bugetare stabilite de alte organe şi transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanţele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătoreşti sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

- a) obligaţiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordate în temeiul prezentului capitol sau potrivit Capitolului I – „Înlesniri la plată pentru obligaţiile bugetare datorate după data declarării stării de urgenţă, administrate de organul fiscal central” din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea şi completarea unor acte normative, precum şi pentru prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, care şi-a pierdut valabilitatea, precum şi obligaţiile fiscale care reprezintă condiţie de menţinere a valabilităţii unei eşalonări la plată acordate în temeiul Capitolului I – „Înlesniri la plată pentru obligaţiile bugetare datorate

după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare;

b) obligațiile fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente;

e) obligațiile fiscale admise la masa credală, pentru debitorii pentru care s-a deschis procedura insolvenței;

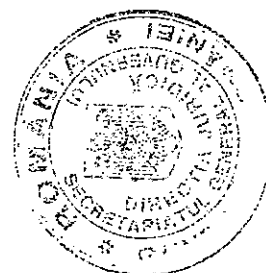
f) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.

(7) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(8) Pentru a beneficia de eșalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să depună o cerere la organul fiscal, la care debitorul poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eșalonare;

b) să nu se afle în procedura falimentului;

c) să nu se afle în dizolvare;

d) să nu înregistreze obligații fiscale restante cu o vechime mai mare de 12 luni anterioară datei depunerii cererii și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală;

e) să nu i se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma reprezentând obligații fiscale restante ale debitorului, pentru care a fost atrasă răspunderea a fost stinsă, condiția se consideră îndeplinită.

(9) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (8), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal în conformitate cu ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care sunt aprobate formularele de înregistrare fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(10) Condiția prevăzută la alin. (9) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal.

(11) În scopul acordării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, prevederile art. 188 - 190, art. 204, art. 205 și art. 207 se aplică în mod corespunzător.

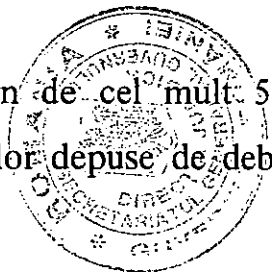
(12) Dispozițiile prezentului capitol sunt aplicabile și debitorilor care au garantate obligațiile fiscale potrivit art. 210, art. 211 și art. 235.

Articolul 209²

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, inclusiv în cazul cererilor depuse de debitorii

persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 158, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale existente în sold la data eliberării acestuia.

Articolul 209³

Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, prin decizie de eşalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Quantumul și termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de eşalonare la plată. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2).

(3) La cererea debitorului, organul fiscal poate aproba plata diferențiată a ratelor de eşalonare.

(4) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6) și (7);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 209¹ alin. (8) și (9);

c) cererea nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;

d) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eşalonare la plată.

(5) După eliberarea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau decizia de eşalonare la plată, după caz.

(6) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207 alin. (1).

(7) În cazul în care în perioada dintre data depunerii cererii de eşalonare la plată și data eliberării certificatului de atestare fiscală, debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale datorate, se sting mai întâi obligațiile fiscale restante a căror vechime este mare de 12 luni, anterioară datei depunerii cererii și apoi obligațiile ce pot face obiectul eşalonării la plată potrivit prezentului capitol.

(8) Pe perioada eşalonării la plată acordată potrivit prezentului capitol, în scopul aplicării reducerii prevăzute la art. 181 alin. (2) lit. b), penalitățile de nedeclarare cuprinse în certificatul de atestare fiscală se amână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eşalonare la plată. Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător.

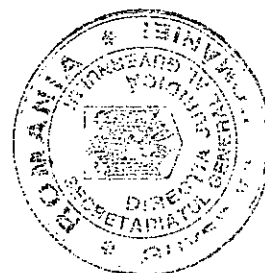
Articolul 209⁴

Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată

(1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, inclusiv, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative sau din declarații depuse aferente obligațiilor fiscale pentru care nu există obligația de declarare în vectorul fiscal, în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eșalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

g) să se achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eșalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

j) să se achite sumele reprezentând obligații fiscale restante ale debitorului pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (8) lit. b) și c);

l) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eșalonarea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2).

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eșalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eșalonării la plată.

(3) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal comunică debitorului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

Articolul 209⁵

Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-i) și l);

b) obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, prevăzute la art. 209¹⁰ alin. (2), cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. j).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, la care poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eșalonare. Pentru

obligățiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 209⁴ alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de eşalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiția de menținere a valabilității eşalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 209⁴ alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eşalonarea la plată.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-i) sau l), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209¹⁰ alin. (2) și se soluționează de organul fiscal, în termen de 5 zile lucrătoare, prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eşalonare, dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 209¹ alin. (1).

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(7) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică, la cererea debitorului, fără a fi limitate numeric conform alin. (2)

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe

fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului, fără a fi limitate la numărul prevăzut la alin. (2).

(10) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător şi pentru obligaţiile fiscale ale unui debitor care nu beneficiază de eşalonare la plată şi fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de eşalonarea la plată.

Articolul 209⁶

Renunţarea la eşalonarea la plată

(1) Debitorul poate renunţa la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunţare la eşalonare.

(2) În cazul renunţării la eşalonare, debitorul trebuie să achite obligaţiile fiscale rămase din eşalonare până la data la care intervine pierderea valabilităţii eşalonării la plată. Prevederile art. 209⁴ alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligaţiei prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilităţii eşalonării la plată.

Articolul 209⁷

Dobânzi şi penalităţi de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată pentru obligaţiile fiscale eşalonate la plată, cu excepţia celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează şi se calculează dobânzi. Nivelul dobânzii este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(2) Dobânzile se datorează şi se calculează pentru fiecare rată din graficul de eşalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eşalonare la plată şi până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), după caz.

(3) Dobânzile datorate şi calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d) se comunică prin decizie referitoare la obligaţiile de plată accesorii şi se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 se calculează până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată.

(5) Pentru obligațiile bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, și pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.

(6) Pentru debitorii care se află în perioada de observație sau în reorganizare judiciară, se datorează obligații fiscale accesorii potrivit legii care reglementează această procedură.

Articolul 209⁸

Penalitate

(1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Articolul 209⁹

Pierderea valabilității eşalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 209⁴ alin. (1) și art. 209⁵ alin. (7). Organul fiscal emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată de organul fiscal, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 209⁸ alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).

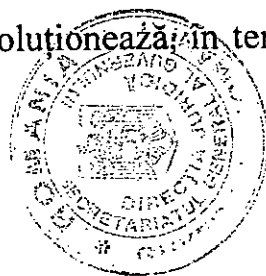
(5) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată dobânzi potrivit art. 174.

(6) În cazul debitorilor care solicita înlesniri la plată potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată, ulterior pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal potrivit prezentului capitol, pentru obligațiile fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii rămase de plată din eșalonarea la plată, penalitatea datorată potrivit art. 209⁸ se anulează.

Articolul 209¹⁰

Menținerea eșalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-j) și l), de două ori pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eșalonării la plată. Cererea se soluționează în termen de 5

zile lucrătoare, prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 209¹¹

Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-j) și l) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către debitor, organele fiscale comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului, măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit, a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Articolul 209¹²

Prevederi speciale aplicabile debitorilor care au în derulare înlesniri la plată

(1) Debitorii care la data depunerii cererii de eșalonare la plată potrivit prezentului capitol au în derulare eșalonări la plată acordate potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată pot beneficia de înlesniri la plată potrivit prezentului capitol.

(2) În baza cererii depuse de către debitori, organul fiscal emite, după caz, decizie de acordare a eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (1) sau decizie de respingere.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din cele două grafice de eșalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eșalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eșalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prezentului capitol ori potrivit art. 199 alin. (1) și art. 208 alin. (4), în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată la data pierderii valabilității înlesnirilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, a deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare.

Articolul 209¹³

Prevederi speciale pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului

(1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă, pe perioada stării de urgență/alertă prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului, condițiile de menținere a valabilității eșalonărilor la plată acordate potrivit art. 209⁴ se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eșalonare neachitate până la data reluării activității, nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități potrivit art. 209⁷. În acest caz, până la primul termen de plată după data constatării reluării activității, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eșalonare, cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. Noul grafic de eșalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligațiile care intră sub incidența măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția acelor care privesc ratele din graficele de eșalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situații:

a) pentru situația în care termenele prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) s-au împlinit până la data constatării reluării activității, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la data constatării acestui fapt;

b) pentru celelalte situații decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2).

(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), debitorii pot solicita modificarea eșalonării la plată, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data constatării reluării activității, prevederile art. 209⁵ aplicându-se în mod corespunzător.

Articolul 209¹⁴

Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată

Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

25. La articolul 213, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii rămân valabile 3 luni de la data sesizării penale. La împlinirea acestui termen sau după instituirea măsurilor asigurătorii de către organele de urmărire penală potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, dar nu mai târziu de 3 luni, măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se ridică.”

26. La articolul 235, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția după 30 de zile de la data la care acțiunea în contencios administrativ este respinsă definitiv dar nu mai târziu de ultima zi de valabilitate a acesteia, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

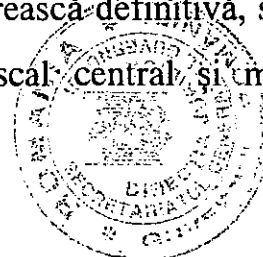
a) contribuabilul/plătitorul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;

b) contribuabilul/plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

27. La articolul 247, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Dacă bunurile care constau în obiecte de metale prețioase și pietre prețioase asupra cărora au fost instituite sechestre asigurătorii de către organele judiciare, în orice fază a procesului penal pentru care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, s-a dispus recuperarea creanțelor bugetare administrate de organul fiscal central și menținerea

măsurilor asigurătorii, se află depozitate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, atunci acestea se ridică și se valorifică de către organele de executare silită prevăzute la art. 220 alin. (2¹) litera a).

(9) Procedura de aplicare a alin. (8) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

28. La articolul 263, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cererea debitorului privind stingerea creanțelor fiscale, potrivit alin. (1), se analizează de către o comisie constituită la nivelul organului fiscal competent. Componența comisiei se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.”

29. După articolul 337 se introduce un nou articol, articolul 337¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 337¹

Contravenții aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor referitoare la fișierul standard de control fiscal

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a fișierului standard de control fiscal;

b) depunerea incorectă ori incompletă a fișierului standard de control fiscal.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. a);

b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. b).

(3) Nu se sancționează contravențional:

a) persoanele care corectează fișierul standard de control fiscal până la termenul legal de depunere a următorului fișier;

b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează fișierul standard de control fiscal ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.”

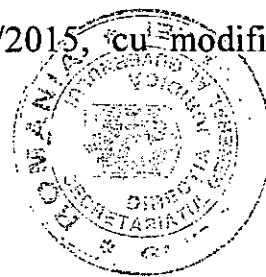
Art. II. - (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale începute după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare și încheiate conform art.130 alin.(4) din Legea nr.207/2015, cu modificările și completările ulterioare până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin.(1) lit b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se restituie potrivit art, 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. - (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei verificări documentare și pentru care s-a comunicat decizia de impunere după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2022, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege în cazul deciziilor de impunere comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, respectiv în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe în cazul deciziilor de impunere comunicate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, respectiv în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere dacă termenul de 90 de zile se împlinește după 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin.(1) lit b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se restituie potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015 , cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. - (1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă pe perioada stării de urgență/alertă, prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului și care beneficiază de eşalonări la plată, acordate de organul fiscal central, potrivit actelor normative în vigoare, condițiile de menținere a valabilității acestora se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eşalonare neachitate până la data reluării activității, nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități potrivit actelor normative în baza cărora au fost acordate eşalonările la plată. În acest caz, până la primul termen de plată după data constatării reluării activității, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligațiile care intră sub incidența măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția acelor care privesc ratele din graficele de eşalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situații:

a) pentru situația în care termenele condițiilor de menținere a valabilității eşalonărilor la plată s-au împlinit până la data constatării reluării activității, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la data constatării acestui fapt;

b) pentru celelalte situații decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului pentru îndeplinirea condițiilor de menținere a valabilității eşalonărilor la plată, prevăzut de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eşalonări.

(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), contribuabilii pot solicita modificarea eşalonării la plată, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data constatării reluării activității, aplicându-se în mod corespunzător prevederile legale privind modificarea deciziei de eşalonare la plată, prevăzute de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eşalonări.

Art. V. - În cazul debitorilor care solicita înlesniri la plată potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, ulterior pierderii valabilității eşalonării la plată acordate de organul fiscal potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri **fiscal-bugetare**, pentru

modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, pentru obligațiile fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii rămase de plată din eşalonarea la plată, penalitatea datorată potrivit art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare, se anulează.

Art. VI. - (1) Dispozițiile art. I pct. 1, 4, 5 - 7, 14 și 29 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2022.

(2) Dispozițiile art. I pct. 8 și 10 se aplică începând cu data de 1 martie 2022.

(3) Dispozițiile art. I pct. 16 și 24 se aplică începând cu data de 1 octombrie 2021.

(4) Dispozițiile art. I pct. 19 se aplică începând cu data de 1 februarie 2022.

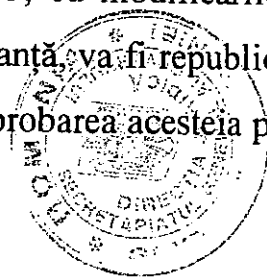
(5) Deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se soluționează potrivit normelor legale în vigoare la momentul depunerii acestora.

(6) Cererile de eşalonare la plată depuse potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, în curs de soluționare la data de 1 octombrie 2021 se soluționează potrivit normelor legale în vigoare la data depunerii cererii.

(7) Eşalonările la plată acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările ulterioare se supun prevederilor acestei ordonanțe de urgență.

(8) Prevederile art. 263 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, pct. 28 se aplică și pentru cererile de dare în plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. În acest caz, cererile de dare în plată se predau organului fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. VII. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin

lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILESCU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor
~~Dan~~ Vilceanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației
~~Cseke~~ Attila Zoltán

București, 30.08.2021
Nr. 11

Anexă

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 6226
IEȘIRE	
Zia 26	Luna 08 2021

Propuneri de modificare aferente

proiectului de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea

Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale

Nr. crt.	Text inițial	Text propus	Motivare
1.	<i>La articolul 79, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:</i> (1¹) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să transmită	<i>La articolul 79, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:</i> (1¹) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, pot transmite organului fiscal	Considerăm că sancțiunea corelativă netransmiterii organului fiscal cereri, înscrisuri sau orice alte documente exclusiv în format electronic este excesivă (ex: refuzul de a lua în considerare documentul depus în format letric). În acest sens, arătăm că proiectul de modificare nu a luat în considerare elemente neprevăzute ce pot interveni, și care pot afecta transmiterea documentelor prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice. Mai mult decât atât, art. 3 din Codul de procedură fiscală prevede completarea acestui act normativ cu prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

Nr. crt.	Text inițial	Text propus	Motivare
	organului fiscal central documente de natura celor prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile prezentului articol, respectiv prin înrolarea în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. (1²) În situația în care contribuabilii/plătitorii nu își îndeplinesc obligația comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță a cererilor, înscrisurilor sau oricăror altor documente în condițiile alin. (1¹), iar acestea sunt depuse la organul fiscal central în format letric, nu vor fi luate în considerare, urmând ca acesta să notifice contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță."	central documente de natura celor prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile prezentului articol, respectiv prin înrolarea în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. (1²) În situația în care contribuabilii/plătitorii nu realizează comunicarea prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță a cererilor, înscrisurilor sau oricăror altor documente în condițiile alin. (1¹), iar acestea sunt depuse la organul fiscal central în format letric, organul fiscal va notifica contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță."	Or, potrivit art. 148, art. 149 coroborate cu art. 154 din Codul de procedură civilă, rezultă că este permisă comunicarea cererilor atât în format letric, cât și în format electronic sau prin utilizarea unor mijloace de transmitere la distanță, de tipul poștei sau a faxului. Având în vedere aceste prevederi, considerăm că se impune corelarea prevederilor Codului de procedură fiscală cu cele ale Codului de procedură civilă. Pe cale de consecință, considerăm că neutilizarea mijloacelor electronice nu ar trebui să conducă la o sancțiune disproporționată în sarcina contribuabilului. În concluzie, deși scopul urmărit de această modificare este, în esență, acela de a digitaliza cât mai rapid și eficient administrația fiscală, intrarea în vigoare a acestei norme ar avea ca finalitate în practică formularea de numeroase cereri / plângeri / contestații ca urmare a neluării în considerare a unor cereri întemeiate și formulate în cuprinsul termenului legal și, în loc de a degreva autoritățile fiscale, acestea s-ar împovăra mai mult decât erau anterior.
2.	<i>La articolul 129, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), următorul cuprins:</i> (5) Prin excepție de la prevederile alin.	<i>La articolul 129, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), următorul cuprins:</i> Se elimină	Textul poate genera discuții asupra modului obiectiv prin care același organ de inspecție fiscală va avea constatări diferite pe aceeași perioadă fiscală, în 2 acte administrative diferite, utilizând aceleași

Nr. crt.	Text inițial	Text propus	Motivare
	(4), refacerea inspectiei fiscale se realizeaza de catre aceeasi echipa de inspectie care a incheiat actul desfiintat daca, din motive obiective, nu exista posibilitatea refacerii inspectiei fiscale de catre o alta echipa de inspectie.		date și informații fiscale, contrar prevederilor art. 7, alin. (2) și (3) din cuprinsul actului normativ în vigoare. Totodată, nu sunt definite motivele obiective pentru care se poate realiza refacerea inspectiei fiscale de către aceeași echipă de inspectie, legiuitorul lăsând la latitudinea conducătorului de inspectie fiscală asupra invocării oricărui motiv pentru utilizarea aceleiași echipe. Conducătorul organului de inspectie fiscală poate solicita delegarea atribuțiilor de refacere a inspectiei fiscale și către alte instituții din subordinea ANAF, respectiv echipe de inspectie de la administrația regională pentru contribuabili mijlocii sau administrațiile județene pentru verificarea contribuabililor mici, prin urmare prin delegare se pot utiliza resurse umane din alte direcții, fapt ce nu justifică includerea art. 129, alin. (5).